

[Rahbæk Møller]

afvise et forslag, der vil give mest statsstøtte til dem, der tjener mest, og som yderligere vil komplicere skattesystemet.

**Ove Jensen (FP):**

Forslaget fra venstre om fradrag for udgifter til bistand i skattesager er jo en gammel kending, som vi har behandlet mange gange tidligere, og jeg skal derfor nøjes med at henvise til, hvad vi har sagt ved tidligere behandlinger af tilsvarende lovforslag.

**Bollmann (CD):**

Jeg kan også henvise til, hvad vi har sagt ved tidligere lejligheder. Vi er fortsat positive og vil gerne se på, om det er den rigtige udformning, lovforslaget her har fået.

**Bernhard Baunsgaard (RV):**

Som ved tidligere behandlinger af lovforslaget: nej. Men jeg synes, det er rimeligt, at vi får en praksis gennemført, hvorefter man ikke får fradragsret, men erstatning for de udgifter, man har haft ved at føre skattesager ved domstolene, når der har været rimelig grund til det.

**Arne Bjerregaard (KrF):**

Lad mig først sige, når socialdemokraterne nok en gang fremfører, at det, man skal have, er ændringer i skattelovgivningen med hensyn til fradragsret osv., at det har man sagt nu ikke for 117., men for 118. gang og i alt fald så længe jeg har været herinde, og det bliver jo snart ni år, men man har ikke fået ændret en tøddel derved endnu. Derfor er man nødt til at lave lovgivning efter de regler, der er i skattelovgivningen i dag, og da er der altså fradragsret for en væsentlig række ting.

Der er bl.a. fradragsret for det, som er omkostninger ved at erhverve sin indtægt, og vi kan jo sige i dette tilfælde, hvor man over for myndighederne skal præcisere, at man har ret, at det kan man ikke længere med det udviklede skattesystem, vi har, uden bistand udefra. I alt fald kan kun de færreste, hvis ikke skatteskemaet er helt stringent og man kun har en lønindtægt, ingen væsentlige fradrag osv., for så kan enhver jo nok udfylde det. Men for mange kan der være mangfoldige problemer. Hvorledes skal vi nu opføre det? Og hvorledes vil vi blive behandlet, hvis vi opfører det på den måde? Hvilke fra-

dragsmuligheder har vi? Hvilke udnyttelsesmuligheder er der i lovgivningen, som vi har overset? Alt det er man nødt til at have bistand til. Hvis man glemmer noget, har man – som det vist blev sagt i går – fra myndighedernes side en ekspertise, der siger: hov hov, det må du skam ikke, kære skatteyder! Det, man har glemt at udnytte, påpeges derimod sjældent, for det er jo ikke altid, man ved det. Det afhænger i alt fald af venskabet med skatteadministrationen, om man har mulighed for at blive ringet op om, at der er visse ting, man har glemt osv.

Det kan ikke være rimeligt, at nogle skal føle sig usikre, og det kan ikke være rimeligt, at man mangfoldige gange må have en udgift til bistand for at få ret i noget, som man har påstået var rigtigt, som man mente skulle med på selvangivelsen, hvorved man fik en bestemt indkomst, og hvor så ligningsmyndighederne siger noget andet, så man må kæmpe for at få sin ret. Og fik man så sin ret – og vi har alle sammen eksempler på, at der er ofret 5.000, 6.000, 7.000, 8.000 kr. for at få ret – svarede beløbet, man sparede, til omkostningerne, eller det var mindre end omkostningerne, så det var en tvivlsom sag at føre rent økonomisk. Derfor er der mange, der opgiver, og så er jeg nødt til at sige med nogle, at så er det så som så med retstilstanden.

Jeg er enig i, at det bedste var, at vi forenkledede skattesystemet, og det har jeg ønsket at være med til i 8–9 år, men vi er ikke kommet et skridt videre. Ministerens nye forslag, som vi sandsynligvis vil støtte, fordi der er noget positivt i dem om ligestilling, gør det hele endnu mere indviklet, giver endnu flere problemer, som gør, at det er yderligere påkrævet med bistand, og så er man altså nødt til at sige, at så længe vi opretholder systemet, må det være rimeligt, at de, som ikke har de samme muligheder som visse andre, har lov til at fratække de udgifter, som er forudsætningen for, at de kan få en retfærdig ligning og en retfærdig betaling i forhold til deres indkomst.

Vi er altså nødt til i den situation, vi har nu, hvor systemet er indviklet og vi stadig væk opretholder fradragsretten, at sige: for det, som er forudsætningen for, at man selv kan få en retfærdig ligning, må man have mulighed for fradrag. Derfor vil vi gå ind i